

Hey you.

Dean, help desk person, post-doctoral research fellow, student. Hey you, new and old members of our community. I'm Annika Nevanpää, chairperson of TREY and today, on behalf of the student union, I wish to speak to you for a moment.

Mä en aio antaa koronalle sijaa tässä puheessa. Mulle opetettiin aikanaan pistämään resursseja asioihin, joihin mulla on vaikutusvaltaa ja mikä mulle on tärkeää. Mä en aio surkutella tätä tilannetta, vaan mä vetoan nyt suhun muuttaakseni vakavia ilmiöitä pandemian ympärillä.

The latest studies have shown that every third student suffers mental health symptoms. A well-being survey from last spring stated concerning results about the students' feeling of loneliness and high levels of stress during remote studying.

You, you who can't get up in the morning, you're not alone. I can only say that it doesn't last forever and for the bottom of my heart I wish you strength.

You, you who can't seem to find a friend and to find your place in here, you're not alone. I hope you have the possibility to explore the endless activities this community has to offer and to find a group of people that makes you feel welcome.

You, you who feel anxious when others seem to go through anything with zero effort and you keep pushing your limits day to day, you are not alone. For you, my friend, I want to tell you that I'm a 5th year student nowhere near my bachelors degree and I guess I'm fine with that. I want you to understand that every study path is unique and equally fine.

You, you who think you're doing quite alright. Know that well-being, relationships and happiness takes effort. I need you to keep on taking care of yourself and if you have the energy, please try to help those who can't.

During these times we have learned our mantra: wash your hands, keep distance.

Keep doing that.

What I also need you to do is to go out, keep in touch with your friends and family and enjoy things. Do whatever those live love laugh Pinterest boards tell you to.

I need you to stay human to stay sane.

Yhteiskunta meidän ympärillä muuttuu hitaammin kuin saattaisi toivoa. Keväällä uutisoitiin jälleen kymmenen laudaturin suorittajista ja ylistettiin työttömäksi jääneen nuoren toimeliaisuutta hänen perustaessaan toiminimen. Joku muistanee toissakesäisen syöttöporsasgaten, jossa opiskelijat lytättiin kun he muistuttivat että meilläkin on oikeus lepoon. Valtiovarainministeriön budjettiluonnoskin oli sitä mieltä että opiskelijoilla on vuorokaudessa ainakin 36 tuntia.

Mä pyydän sua miettimään sun asenteita omaan ja muiden jaksamiseen. Annatko siimaa itsellesi ja muille, kun sille on tarvetta? Maltatko kiireen keskellä pysähtyä kuuntelemaan ja ymmärtämään mitä muilla on sanottavana ja osaatko katsoa peiliin tai kääntää peilin toisen kasvojen eteen kun tarve vaatii?

Jos tämä vuosi ei vielä ole pysäyttänyt sua miettimään sulle tärkeitä asioita, mä pyydän sua tekemään kalenterimerkinnän nyt. Ota oma itsekäs aika miettäksesi mikä edistäisi sun hyvinvointia, ja raivaa sille tilaa, oli se sitten yhteisön rakentamista järjestötoiminnassa, tieteen tekemistä pirullisen ongelmien ratkaisemiseksi tai itsensä kehittämistä sulle sopivilla tavoilla.

Kaikille teille, jotka tuhahditte ettei tämmöiseen ole aikaa, mä haluan muistuttaa hyvinvoinnin olevan myös yksi tuottavuuden kulmakivistä. Mieti töissä ja opinnoissa niitä syitä, miksi nykyiseen asemaasi hakeuduit. Mitä sä haluat saavuttaa? Miksi sä haluat joka päivä herätä tekemään sitä mitä sä teet?

Jos vastaukset tähän ei löydy siitä mitä sä nyt teet, ota kaikki irti tästä monialayliopistosta ja tee jotain muuta. Älä tee sitä mitä muut sanoo, että sun kannattais tehdä. Muuta vuodeksi Lappiin, jos siltä tuntuu. Me eletään maassa, jossa itseään pääsee toteuttamaan aika hyvin, joten tee itsellesi palvelus ja kokeile jotain. Jos Lappi on vähän jo liian kaukana, kokeile edes opiskella yksi kurssi jostain ihan muualta kuin sun omalta alalta. Tää vinkki koskee sitten myös henkilökuntaa, opiskelkaa ja olkaa ikuisia opiskelijoita!

Sit kun sä löydät sen sun intohimon, pidä mielessä, ettei mitään saavuteta uhraamalla itseään. Puhkipalanut ihminen ei muuta maailmaa.

Oh how I wish that I could see all of you right now, together at the Tampere-talo. The audience gives you energy and the atmosphere makes you feel festive, but I try to imagine that. I try to imagine that I can speak directly to you, who are sitting on the bus on your way to Hervanta. Directly to you, who are stretching your back while standing on your diy standing desk in the middle of your tiny studio. We, students, staff, management, professors and all the rest, we are the university who gives energy to each other.

We debate, we challenge, we trial and we error. We stand for science, democracy and equality. We fight for a better tomorrow with all the perspectives one can only imagine.

On ilo aloittaa jälleen uusi lukuvuosi tässä yhteisössä. Tehdään tästä yhdessä paras mahdollinen eikä anneta yhden viruksen lamauttaa meitä.

Pitäkää hauskaa, pitäkää yhteyttä ja ennen kaikkea pysykää turvassa. Thank you and have a great year!

Kiitos.